

Oponentský posudek bakalářské práce Marka Čermáka Herecko-režijní spolupráce Klause Kinského a Wenera Herzoga

Marek Čermák si k ukončení bakalářského studia zvolil teoretickou práci o dvou skutečných velikánech filmového světa, skvělém režisérovi a geniálním herci, kteří společně pracovali na pěti výjimečných snímcích a nadto je pojil komplikovaný osobní vztah. Werner Herzog a Klaus Kinski. Už jen z těchto dvou jmen nám musí být jasné, jaký druh kinematografie autora zajímá, jak náročné a netuctové filmy ho uhranuly a také jak vysokou laťku si nastavil. Míří vysoko - a skutečně nezklamal. Práce je precizní jak po obsahové, tak i formální stránce. Autor zpočátku srozumitelně vysvětlí, proč chce téma dlouhodobé spolupráce režiséra a herce zpracovat a co ho na něm zajímá. Odhalí, že vše bude komentovat převážně z pozice neoformalismu a celý tento koncept, či metodu, srozumitelně exponuje a vysvětlí, respektive zejména to, co se týká hereckého projevu.

Poté se již pustí do analýzy oněch pěti velkolepých filmů, kde vždy kousek po kousku, z malých detailů, pečlivě skládá mozaiku promyšleného a vycizelovaného hereckého výkonu, podpořeného originálními režijními nápady. Pozorně si všímá Kinského mimiky, gest, pauz, tónu řeči, ale stejně tak i vnějškových atributů či efektů, které byly pravděpodobně již Herzogovým dílem - líčení, kostýmů, rakurzů kamery, práce se světlem a stínem atp. Neprocházíme samozřejmě samotným procesem tvorby, ale jednotlivé vrstvy jsou popsány tak sugestivně, že si mnohdy čtenář může představit, jak asi o té které postavě oba tvůrci přemýšleli a jak mohli postupovat. Vše je navíc v rozumné míře doplněno ověřenými historkami z natáčení, které nejsou bulvární a nastiňují geniální šílenství hlavního protagonisty i překážky, které musel překonávat legendární režisér.

Jako příjemný bonus hodnotím i přiměřenou obrazovou dokumentaci a absenci překlepů a chyb.

Navrhuji hodnocení A.

MgA. Radim Špaček
oponent bakalářské práce